Lieta Nr.C04438212
Lietas arhīva Nr.CA-0016-20/24
ECLI:LV:RAT:2020:0106.C04438212.4.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2020.gada 6.janvārī

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese Marika Bebriša,
tiesnese Ineta Ozola un tiesnese Iveta Stuberovska,
ar tiesas sēdes sekretāri Līgu Krumholci,
piedaloties prasītājas pilnvarotajam pārstāvim /pers. A/ un atbildētājas pilnvarotajai pārstāvei /pers. B/,

izskatīja atklātā tiesas sēdē 2019.gada 26.novembrī Rīgā, Brīvības bulvārī 34, civillietu Spānijā reģistrētās sabiedrības INDUSTRIAL DE DISENO TEXTIL, S.A (INDITEX, S.A) prasībā pret Luksemburgā reģistrēto sabiedrību FFAUF S.A. par starptautiski reģistrētās preču zīmes reģistrācijas atcelšanu sakarā ar Luksemburgā reģistrētās sabiedrības FFAUF S.A. apelācijas sūdzību par Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2013.gada 4.maija spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Spānijā reģistrētā sabiedrība INDUSTRIAL DE DISENO TEXTIL, S.A (INDITEX,S.A) (turpmāk - prasītāja) 2012.gada 28.novembrī Rīgas apgabaltiesā cēlusi prasību pret Luksemburgā reģistrēto sabiedrību FFAUF S.A (turpmāk – atbildētāja), kurā pamatojoties uz likuma "Par preču zīmēm un ģeogrāfiskas izcelsmes norādēm" 23., 32.pantu, lūgts atcelt preču zīmes "PASTA ZARA" Nr.M 42 395 (turpmāk - apstrīdētā preču zīmes) reģistrāciju attiecībā uz tās preču sarakstā ietvertajām precēm.

[1.1] Prasībā norādīts, ka 1997.gada 16.septembrī atbildētāja pieteikusi reģistrācijai Latvijas Republikā, bet 1998.gada 20.novembrī reģistrējusi kombinēto preču zīmi "PASTA ZARA" Nr. M 42 395 saistībā ar 30.klases precēm.
Prasītājai pieder vairākas Latvijā spēkā esošās preču zīmes "ZARA" reģistrācijas un preču zīmju pieteikumi, tai skaitā reģistrācijai pieteiktā Kopienas preču zīme "ZARA" Nr.8929952 un Latvijas preču zīmes reģistrācija Nr.M 14 413.

[1.2] Norādot, ka pēdējo piecu gadu laikā preču zīmes "PASTA ZARA" (reģ. Nr.M 42 395) izmantošana saistībā ar visiem reģistrācijai pieteiktajām precēm nav notikusi un atbildētāja nav veikusi darbību Latvijas Republikas teritorijā, kuras mērķis ir iegūt vai uzturēt tirgū noteiktu vietu attiecīgajām precēm, prasītāja uzskata, ka ir atzīstama par ieinteresēto personu likuma "Par preču zīmēm un ģeogrāfiskas izcelsmes norādēm" 32.panta pirmās daļas izpratnē, kurai ir tiesības lūgts apstrīdētās preču zīmes reģistrācijas atcelšanu, jo tā Latvijas Republikā piecus gadus pēc reģistrācijas netiek lietota.

[2] **Ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2013.gada 14.maija spriedumu prasība apmierināta daļēji šādu motīvu dēļ:**

[2.1] Tiesa konstatēja šādus lietas faktiskos apstākļus:

[2.1.1] 1994.gada 20.aprīlī Eiropas Savienības preču zīmju un dizainparaugu reģistrācijas iestādē saskaņā ar Nicas klasifikāciju saistībā ar 1.-45. klases precēm reģistrēta Spānijā reģistrētās sabiedrības INDUSTRIAL DE DISENO TEXTIL, S.A (INDITEX,S.A) Kopienas preču zīme "ZARA" ar Nr.008929952 *(lietas pirmā sējuma 31.-54.lapa)*.

[2.1.2] 1997.gada 16.septembrī Luksemburgā reģistrētā sabiedrība FFAUF S.A. pieteikusi reģistrācijai Latvijas Republikas Patentu valdē kombinēto preču zīmi – "PASTA ZARA", kas reģistrēta 1998.gada 20.novembrī ar reģistrācijas Nr.M 42 395 saistībā ar 30.klases precēm (graudaugu produkti; milti un miltu izstrādājumi; makaronu izstrādājumi; gatavi ēdieni no makaroniem vai pamatā no tiem; lietošanai sagatavoti graudaugu produkti) *(lietas pirmā sējuma 8.lapa)*.

[2.2] Tiesa konstatēja, ka prasītājs prasību pamatojis uz likuma "Par preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm" 23.panta pirmo daļu, kura noteic, ka par preču zīmes izmantošanu uzskata preču zīmes lietošanu uz precēm, to iesaiņojuma, preču pavaddokumentācijā, preču vai pakalpojumu reklāmā vai citā saimnieciskā darbībā saistībā ar attiecīgajām precēm vai pakalpojumiem.
Minētā panta ceturtajā daļā norādīts, ka par faktisku izmantošanu atzīst tādu preču zīmes lietošanu komercdarbībā, kuras mērķis ir iegūt vai uzturēt tirgū noteiktu vietu attiecīgajām precēm vai pakalpojumiem, savukārt trešajā daļā noteikts – ja piecu gadu laikā no zīmes reģistrācijas dienas preču zīmes īpašnieks nav uzsācis tās faktisku izmantošanu Latvijā saistībā ar precēm un pakalpojumiem, kuriem tā reģistrēta, vai ja šāda izmantošana preču zīmes spēkā esamības laikā tikusi pārtraukta vismaz uz pieciem secīgiem gadiem un šai neizmantošanai nav bijis pietiekama attaisnojuma, attiecībā uz šo preču zīmi var piemērot šā likuma 19.panta septītās daļas, 28.panta trešās daļas, 31.panta otrās daļas un 32.panta noteikumus.
Atzīstot, ka preču zīmes nelietošana ir negatīvs fakts, tiesa secināja, ka tādējādi atbildētājai ir pienākums atbilstoši Civilprocesa likuma 93.panta pirmās daļas prasībām pierādīt apstrīdētās preču zīmes izmantošanu Latvijas Republikā piecu gadu laikā kopš reģistrācijas dienas, un norādīja, ka tā kā apstrīdētā preču zīme reģistrēta Latvijā 1998.gada 20.novembrī, tad atbildētājai jāpierāda preču zīmes lietošana Latvijas Republikā laika posmā no

1998.gada 20.novembra līdz 2012.gada 28.novembrim.

[2.2.1] Izvērtējot pušu paskaidrojumus tiesas sēdē un lietas materiālos esošos rakstveida pierādījumus, tiesa atzina, ka atbildētāja, iesniedzot reklāmas bukletus un preču pavadzīmju dokumentus, ir pilnībā pierādījusi apstrīdētās preču zīmes "PASTA ZARA" lietojumu uz 30.preču klasē ietilpstošajām precēm – makaronu izstrādājumiem Latvijas Republikā laika posmā no 1998.gada 20.novembra līdz 2012.gada 28.novembrim, tāpēc nav pamata prasības apmierināšanai šajā daļā.

[2.2.2] Ņemot vērā, ka abas puses norādījušas, ka preču zīme "PASTA ZARA" Latvijā netiek izmantota miltu un miltu izstrādājumu, kā arī gatavu ēdienu no makaroniem vai pamatā no tiem izplatīšanai vai ražošanai, tiesa secināja, ka lietā nav strīda par to, ka atbildētāja nelieto apstrīdēto preču zīmi saistībā ar reģistrācijā minētām 30.klases precēm – miltu un miltu izstrādājumu, gatavu ēdienu no makaroniem vai pamatā no tiem izplatīšanai vai ražošanai.

Līdz ar to tiesa atzina, ka saskaņā ar likuma "Par preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm" 32.panta pirmās daļas noteikumiem, preču zīmes "PASTA ZARA" reģistrācija Nr. M 42 395 atceļama daļā attiecībā 30.klases precēm – miltiem un miltu izstrādājumiem, gataviem ēdieniem no makaroniem vai pamatā no tiem.

[2.3] Konstatējot, ka prasītājas pārstāvis tiesas sēdē norādījis, ka preču zīme "PASTA ZARA" Latvijā netiek izmantota graudaugu produktu un lietošanai sagatavotu graudaugu produktu izplatīšanai vai ražošanai, tiesa atzina, ka nav pamata uzskatīt makaronus par graudaugu produktu un lietošanai sagatavotu graudaugu produktu sinonīmu, jo graudaugu produkti ir daudz plašāks jēdziens, kas ietver sevī rīsus, griķus un veselu virkni citu graudaugu izstrādājumu, jo prasītāja preču zīmi lieto tikai makaronu izstrādājumiem.

Tiesa konstatēja, ka no atbildētājas pārstāves sniegtajiem mutvārdu paskaidrojumiem izriet uzskats, ka makaroni pēc būtības ir ražoti no graudaugiem, tāpēc uzskatāmi par graudaugu produktu sinonīmu, kā arī atbildētājas pārstāve nenoliedza, ka prasītāja neizmanto preču zīmi Latvijā saistībā ar citiem graudaugu produktiem un lietošanai sagatavotiem graudaugu produktiem.

Izvērtējot šos pušu argumentus, publiskos avotos pieejamo informāciju, kā arī balstoties uz dzīves laikā gūto pieredzi un iekšējo pārliecību, tiesa atzina, ka ir nepamatots atbildētājas pārstāves arguments par to, ka graudaugu produkti un lietošanai sagatavoti graudaugu produkti ir sinonīmi ar makaronu izstrādājumiem pēc būtības šādu iemeslu dēļ:

[2.3.1] Graudaugi – kultūraugi (labība un pākšaugi) no kuriem iegūst graudus (sēklas) *(Latviešu valodas vārdnīca, Rīga: Avots 2006., 318.lpp.)*. Makaroni – kaltēti neraudzētas kviešu mīklas izstrādājumi caurulīšu (arī lentīšu, spirāļu, zvaigznīšu u.c.) veidā. Olu makaroni (ar olu piedevu mīklai) *(Latviešu valodas vārdnīca, Rīga: Avots 2006., 617.lpp.)*.

Izvērtējot termina "graudaugi" skaidrojumu tiesa secināja, ka ar graudaugiem tiek saprasti ne vien labība, bet arī pākšaugi, līdz ar ko ir pamatots prasītājas pārstāvja viedoklis, ka šis jēdziens pēc būtības ir ļoti plašs – tajā ietilpst labība (mieži, rudzi, kvieši, auzas, kukurūza u.c.), griķi, rīsi, pākšaugi (zirņi, pupas, soja u.c.).

Savukārt, izvērtējot termina "graudaugi" skaidrojumu, tiesa secināja, ka makaronu izejvielu klāstā no graudaugiem ietilpst tikai kvieši – tas ir viens graudaugs no ļoti plašas graudaugu grupas.

[2.3.2] Tādējādi tiesa secināja, ka jēdziena "makaronu izstrādājumi" jēga un būtība ir daudz šaurāka nekā jēdziena "graudaugu izstrādājumi" jēga un būtība un secīgi atzina, ka atbildētāja nelieto apstrīdēto preču zīmi saistībā ar reģistrācijā minētām 30.klases precēm – graudaugu produktu un lietošanai sagatavotu graudaugu produktu izplatīšanai vai ražošanai.

[2.4] Līdz ar to tiesa nosprieda, ka šādos apstākļos, saskaņā ar likuma "Par preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm" 32.panta pirmās daļas noteikumiem, preču zīmes "PASTA ZARA" reģistrācija Nr.M 42 395 atceļama daļā attiecībā 30.klases precēm – graudaugu produkti un lietošanai sagatavoti graudaugu produkti.

Tiesa atzina, ka ir pamats atcelt preču zīmes "PASTA ZARA", reģistrācijas Nr.M 42 395, reģistrāciju Latvijas Republikā uz šādām precēm 30.klasē – graudaugu produkti, milti un miltu izstrādājumi; gatavi ēdieni no makaroniem vai pamatā no tiem; lietošanai sagatavoti graudaugu produkti, ar prasības iesniegšanas dienu – 2012.gada 28.novembri, jo lietas izskatīšanas laikā netika konstatēts, konkrēti kad iestājušies apstākļi, kas ir par pamatu zīmes reģistrācijas atcelšanai attiecībā uz minētajām precēm.

[2.5] Daļēji apmierinot prasību, atbilstoši Civilprocesa likuma 41.panta pirmajai, otrajai daļai, tiesa noteica, ka no atbildētājas par labu prasītājai piedzenami tās samaksātā valsts nodeva proporcionāli tiesas apmierinātā prasījuma apmēram, konkrēti, Ls 30,00, kā arī ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi Ls 3,30.

[3] Par Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2013.gada 14.maija spriedumu, **atbildētāja** iesniegusi apelācijas sūdzību, kurā **pārsūdzējusi spriedumu prasības apmierinātajā daļā,** norādot šādus argumentus:

[3.1] Tiesa izvērtējot preču kategorijas uz kurām attiecas pierādījumi par lietošanu, nav ņēmusi vērā šādu judikatūru:

[3.1.1] 2005.gada 14.jūlija Vispārējās tiesas (agrāk Eiropas Kopienas pirmās instances tiesas) spriedumu lietā Nr.T-126/03 (*Reckitt Benekiser (Espana), SL, Rarselona (Spānija) pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB*), kura sprieduma 46. paragrāfā ir minēts: "[..] izmantošanas jēdziena uzdevums ir nepadarīt nepieejamas preču zīmes, kas nav izmantotas saistībā ar attiecīgo preču kategoriju, tomēr tā iedarbība nedrīkst būt tāda, kas agrākās preču zīmes īpašniekam liegtu jebkādu aizsardzību attiecībā uz precēm, kuras - lai gan nav pilnīgi identiskas tām, saistībā ar kurām tas var pierādīt faktisko izmantošanu. - tomēr no tām būtiski neatšķiras un pieder vienai un tai pašai grupai, ko var sadalīt tikai patvaļīgi".

[3.1.2] Apelātore norāda, ka ir skaidrs, ka "graudaugu produkti, milti un miltu izstrādājumi, gatavi ēdieni no makaroniem vai pamatā no tiem, lietošanai sagatavoti graudaugu produkti" ir savstarpēji aizstājamas ar "makaronu izstrādājumiem", tās konkurē ar "makaronu izstrādājumiem". Visām minētām precēm ir vienāds uzdevums - tie ir paredzēti lietošanai uzturā, tiem ir viens un tas pats gala patērētājs, tie tiek realizēti pa vieniem un tiem pašiem izplatīšanas kanāliem (pienu, pārtikas veikalos, lielveikalu pārtikas nodaļās, turklāt, lielveikalu nodaļas vienā nodaļījumā). Tādēļ, var apgalvot, ka graudaugu produkti, milti un miltu izstrādājumi, gatavi ēdieni no makaroniem vai pamatā no tiem, lietošanai sagatavoti graudaugu produkti būtiski

neatšķiras no "makaronu izstrādājumiem" un pieder tai pašai grupai.

Apelātore norāda, ka lietas Nr.T-126/03 sprieduma 49. paragrāfā tiesa konstatējusi: "[..] sniedzot neapstrīdētu preču zīmes faktiskās izmantošanas pierādījumu attiecībā uz "metālu pulēšanas līdzekli, kas ir ar pulēšanas reaģentu piesūcināta kokvilna (*caton magique*)" un kas acīmredzami ir "metālu pulēšanas līdzeklis" agrākās preču zīmes aptverto preču apakškategorijas nozīmē, prasītāja pareizi pierādīja, ka preču zīme tiek faktiski izmantota attiecībā uz šo apakškategoriju kopumā, tādējādi neiezīmējot nekādu atšķirību saistībā ar attiecīgo sabiedrību", un pamato, ka analoģiski minētajam spriedumam, var apgalvot, ka sniedzot neapstrīdamus preču zīmes faktiskās izmantošanas pierādījumus attiecībā uz "makaronu izstrādājumiem", ir pierādīts arī lietojums uz "graudaugu produktiem, miltiem un miltu izstrādājumiem, gataviem ēdieniem no makaroniem vai pamatā no tiem, lietošanai sagatavotiem graudaugu produktiem".

[3.1.3] Tiesa nav ņēmusi vērā arī Eiropas Savienības tiesas 2003.gada 11.marta spriedumu lietā Nr.C-40/01 *Ansul BV pret Ajax Brandbeveiliging BV* attiecībā uz tām precēm, kas ir tieši saistītas ar precēm, kurām ir pierādīta faktiskā lietošana.

[4] Rīgas apgabaltiesā saņemti **prasītājas rakstveida paskaidrojumi par apelācijas sūdzību,** kuros norādīts, ka pirmās instances tiesas spriedums ir pamatots, bet apelācijas sūdzība ir noraidāma, jo apelācijas sūdzībā norādītās judikatūras tēzes ir izrautas no konteksta un nav saistāmas ar konkrētajā strīdā pastāvošajiem apstākļiem.

[5] Ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2018.gada 15.oktobra lēmumu nolemts apturēt tiesvedību civillietā līdz 2019.gada 11.oktobrim, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 2015.panta 5.punktu, jo puses nolēmušas strīdā panākt izlīgumu.

[6] Prasītājas pilnvarotais pārstāvis 2019.gada 9.oktobrī iesniedzis Rīgas apgabaltiesā pieteikumu par tiesvedības atjaunošanu.

Ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2019.gada 12.novembra tiesas sēdes protokollēmumu nolemts atjaunot tiesvedību.

Apelācijas instances tiesas sēdē prasītājas pilnvarotais pārstāvis prasību uzturēja un apelācijas neatzina. Atbildētājas pilnvarotā pārstāve prasību lūdza noraidīt, apelācijas sūdzību uzturēja.

Motīvu daļa

Izvērtējusi prasības un apelācijas sūdzības argumentus, kopsakarā ar visiem lietā esošajiem pierādījumiem, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasība ir apmierināma, bet apelācijas sūdzība noraidāma, šādu motīvu dēļ:

[7] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta pirmo daļu, 430.panta trešo daļu apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībā, un nepārbauda pirmās instances tiesas konstatētos faktus, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

No atbildētāja apelācijas sūdzības redzams, ka Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2013.gada 14.maija spriedums apelācijas kārtībā pārsūdzēts prasības apmierinātajā daļā un līdz ar to lieta izskatāma šajā apjomā.

[8] Civilprocesa likuma 432.panta piektā daļa nosaka, ka, ja tiesa atzīst, ka zemākas instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākas instances tiesas sprieduma motivācijai. Šajā gadījumā šā likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģija, pārbaudījusi un novērtējusi Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2013.gada 14.maija sprieduma motivāciju atzīst, ka spriedumā sniegtā argumentācija ir izvērsta, pareiza un pilnībā pietiekama, līdz ar to tiesas kolēģija saskaņā ar Civilprocesa likuma 432.panta piektās daļas noteikumiem pievienojas pirmās instances tiesas lietas apstākļu konstatējumam un sprieduma motivācijai, papildus izvērtējot apelācijas argumentus.

[8.1] Apelācijās sūdzībā dota atsauce uz 2005.gada 14.jūlija Vispārējās tiesas (agrāk Eiropas Kopienas pirmās instances tiesas) spriedumu lietā Nr.T-126/03 (*Reckitt Benekiser (Espana), SL, Rarselona (Spānija) pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB*), kura sprieduma 46. paragrāfā ir minēts: "[..] izmantošanas jēdziena uzdevums ir nepadarīt nepieejamas preču zīmes, kas nav izmantotas saistībā ar attiecīgo preču kategoriju, tomēr tā iedarbība nedrīkst būt tāda, kas agrākās preču zīmes īpašniekam liegtu jebkādu aizsardzību attiecībā uz precēm, kuras - lai gan nav pilnīgi identiskas tām, saistībā ar kurām tas var pierādīt faktisko izmantošanu. - tomēr no tām būtiski neatšķiras un pieder vienai un tai pašai grupai, ko var sadalīt tikai patvaļīgi".

Atsaucoties uz minēto judikatūru apelātore uzskata, ka ir skaidrs, ka "graudaugu produkti, milti un miltu izstrādājumi, gatavi ēdieni no makaroniem vai pamatā no tiem, lietošanai sagatavoti graudaugu produkti" ir savstarpēji aizstājamas ar "makaronu izstrādājumiem"; ka tās konkurē ar "makaronu izstrādājumiem"; ka visām minētām precēm ir vienāds uzdevums, jo tie ir paredzēti lietošanai uzturā, tiem ir viens un tas pats gala patērētājs, tie tiek realizēti pa vieniem un tiem pašiem izplatīšanas kanāliem (pienu, pārtikas veikalos, lielveikalu pārtikas nodaļās, turklāt, lielveikalu nodaļas vienā nodalījumā). Tādēļ apelātore var apgalvot, ka graudaugu produkti, milti un miltu izstrādājumi, gatavi ēdieni no makaroniem vai pamatā no tiem, lietošanai sagatavoti graudaugu produkti būtiski neatšķiras no „makaronu izstrādājumiem" un pieder tai pašai grupai.

Apelātore norāda, ka lietas Nr.T-126/03 sprieduma 49.paragrāfā tiesa konstatējusi: "[..] sniedzot neapstrīdētu preču zīmes faktiskās izmantošanas pierādījumu attiecībā uz "metālu pulēšanas līdzekli, kas ir ar pulēšanas reaģentu piesūcināta kokvilna (*caton magique*)" un kas acīmredzami ir "metālu pulēšanas līdzeklis" agrākās preču zīmes aptverto preču apakškategorijas nozīmē, prasītāja pareizi pierādīja, ka preču zīme tiek faktiski izmantota attiecībā uz šo apakškategoriju kopumā, tādējādi neiezīmējot nekādu atšķirību saistībā ar attiecīgo sabiedrību".

Līdz ar to apelātore uzskata, ka analoģiski minētajam spriedumam, var apgalvot, ka sniedzot neapstrīdamus preču zīmes faktiskās izmantošanas pierādījumus attiecībā uz "makaronu izstrādājumiem", ir pierādīts arī lietojums uz "graudaugu produktiem, miltiem un miltu izstrādājumiem, gataviem ēdieniem no makaroniem vai pamatā no tiem, lietošanai sagatavotiem graudaugu produktiem".

[8.1.1] Civillietu tiesas kolēģijas ieskatā minētie atbildētājas apelācijas argumenti ir maldīgi, ja atbildētājas minētās divas preču grupas — "makaronu izstrādājumi" un "graudaugu produkti; milti un miltu izstrādājumi; gatavi ēdieni no makaroniem vai pamatā no tiem; lietošanai gatavi produkti" var salīdzināt pēc preču savstarpējās līdzības noteikšanas principiem, kas neatbilst šīs lietas raksturam, jo šajā gadījumā attiecīgās preču kategorijas ir jāvērtē pēc tā, vai tās var nodalīt kā piederošas pie atšķirīgām preču apakšgrupām.

Šādi vērtēšanas kritēriji izriet arī no atbildētājas minētā Vispārējās tiesas 2005.gada 14.jūlija sprieduma lietā Nr.T-126/03 (*Reckitt Benekiser (Espana), SL, Rarselona (Spānija) pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB*), kura 42.punktā ir norādīts,

ka prasība par agrākas preču zīmes izmantošanu ir vērsta uz to, lai ierobežotu konfliktu iespēju starp divām precu zīmēm, aizsargājot tikai tās zīmes, kas tiek izmantotas, ja vien nav ekonomiski pamatotu iemeslu to neizmantošanai.

[8.1.2] Tādējādi Civillietu tiesas kolēģijai nav šaubu, ka, lai panāktu prasības noraidīšanu, atbildētājai bija jāizpilda prasība par pierādījumu iesniegšanu par agrākās preču zīmes faktisko izmantošanu pilnā apjomā attiecībā uz visām preču kategorijām, kas konkrētajā gadījumā atbilstoši Civilprocesa likuma noteikumiem netika izdarīts.

Nenoliedzami, ka 2019.gada 26.novembra tiesas sēdē tika pieteikts atbildētājas pilnvarotās pārstāves lūgums par lietas izskatīšanas atlikšanu nolūkā iesniegt papildus pierādījumus par preču zīmes faktisko izmantošanu. Tomēr, ņemot vērā, ka atbildētājas pilnvarotā pārstāve pat nevarēja norādīt kādi pierādījumi tiks iesniegti, ko tie pierādīs un kālab tie netika iesniegti pirmās instances tiesā, Civillietu tiesas kolēģija atbilstoši Civilprocesa likuma 430.panta prasībām šo lūgumu noraidīja, papildus ņemot vērā, iepriekšējā 2019.gada 12.novembra tiesas sēdē atbildētājas pilnvarotā pārstāve izteica pretēju viedokli, proti, ka pirmās instances tiesas spriedums ir pamatots un tiek apsvērta iespēja atteikties no apelācijas sūdzības, jo neesot pierādījumu par preču zīmes faktisko izmantošanu Latvijā.

[8.2] Civillietu tiesas kolēģija secina, ka Vispārējās tiesas 2005.gada 14.jūlija sprieduma lietā Nr.T-126/03 (*Reckitt Benekiser (Espana), SL, Rarselona (Spānija) pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB*) 43.punktā tiesa, atsaucoties uz Padomes Regulu (EK) Nr.40/94, norāda uz nepieciešamību nepieļaut, ka uz daļēji izmantotu preču zīmi attiektos paplašināta aizsardzība, izskaidrojot, ka "tādēļ minētās prasības mērķis ir ne tik lielā mērā precīzi noteikt agrākās preču zīmes aizsardzības apjomu saistībā ar konkrētām precēm vai pakalpojumiem, ar kuriem tā izmantota noteiktā laika brīdī, bet drīzāk vispārīgi nodrošināt, ka agrākā preču zīme tikusi izmantota saistībā ar precēm vai pakalpojumiem, attiecībā uz kuriem tā ir reģistrēta".

Šī sprieduma 45.punktā tiesa norāda, ka no iepriekš minētajām normām izriet — "ja preču zīme ir reģistrēta attiecībā uz preču vai pakalpojumu kategoriju, kas ir pietiekami plaša, lai tās ietvaros varētu nodalīt vairākas apakškategorijas, ko iespējams apskatīt autonomi, preču zīmes faktiskās izmantošanas pierādījums attiecībā uz daļu no precēm vai pakalpojumiem iebildumu procesā nodrošina aizsardzību tikai vienai vai vairākām apakškategorijām, kas aptver preces vai pakalpojumus, attiecībā uz kuriem preču zīme tiek faktiski izmantota".

[8.2.1] Civillietu tiesas kolēģija konstatē, ka atbildētājas preču zīme Nr.M 42 395 ir reģistrēta saistībā ar "graudaugu produktiem; miltiem un miltu izstrādājumiem; makaronu izstrādājumiem; gataviem ēdieniem no makaroniem vai pamatā no tiem; lietošanai sagatavotiem graudaugu produktiem" un saistībā ar to pirmās instances tiesas spriedumā pamatoti atzīts, ka no lietas materiāliem izriet, ka faktiski preču zīme Nr.M 42 395 tiek izmantota tikai saistībā ar "makaronu izstrādājumiem", ko tiesas sēdē atzina arī pati atbildētāja.

[8.2.2] Civillietu tiesas kolēģijas ieskatā kategorija "makaronu izstrādājumi" ir plaša, autonoma preču kategorija un precīzi sakrīt ar precēm, kurām atbildētāja pierādījusi faktisku izmantošanu Latvijā, un par šo apstākli apelācijas instances tiesā nav strīda.

Tādējādi, saistot lietā gūtos pierādījumus ar Vispārējās tiesas lietas Nr.T-126/03 sprieduma 45.punktā dotajiem preču kategoriju vērtējuma kritērijiem, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka nav pamatots atbildētājas viedoklis, ka, iesniedzot pierādījumus par preču zīmes "PASTA ZARA" (reģ. Nr.M 42 395) faktisko izmantošanu tikai saistībā ar vienas kategorijas precēm, kas precīzi ir norādīta apstrīdētās preču zīmes sarakstā ("makaronu izstrādājumi"), ir pierādīts minētās zīmes lietojums saistībā ar visām citām — plašākas kategorijas precēm vai citām autonomas apakškategorijas precēm.

[8.2.3] Izdarot minētos secinājumus Civillietu tiesas kolēģija atzīst par pamatotu un lietas apstākļiem atbilstošu prasītājas pilnvarotā pārstāvja paskaidrojumos pausto viedokli, ka lai arī norādītās preču kategorijas pieder vienai preču grupai, vienlaikus tās pieder pie atšķirīgām preču apakšgrupām, kuras var savstarpēji nodalīt un ir iespējams apskatīt autonomi, jo jēdziens "graudaugu produkti" ietver sevī arī kukurūzu, griķus, rīsus, zirņus, soju, u.c. un šis jēdziens ir pārāk plašs, tāpat kā jēdziens "miltu izstrādājumi", kas ietver sevī arī maizi, cepumus, kūkas, dažādus pusfabrikātus u.c..

Līdz ar to Civillietu tiesas kolēģija analogi pirmās instances tiesai atzīst par pierādītu, ka apstrīdētā preču zīme netika izmantota ne saistībā ar minētajām precēm, ne saistībā ar miltiem, gataviem ēdieniem no makaroniem vai pamatā no tiem, ne saistībā ar lietošanai sagatavotiem graudaugu produktiem.

[8.2.4] Civillietu tiesas kolēģija nekonstatē nekādu pamatu attiecināt lietā gūtos pierādījumus par vienas preču grupas lietojumu uz plašākas grupas precēm un tādējādi secina, ka nav pamatots arī apelācijas arguments, ka pirmās instances tiesa nav ņēmusi vērā Eiropas Savienības tiesas 2003.gada 11.marta spriedumu lietā Nr.C-40/01 *Ansul BV pret Ajax Brandbeveiliging BV* attiecībā uz tām precēm, kas ir tieši saistītas ar precēm, kurām ir pierādīta faktiskā lietošana.

[8.3] Apelācijas instances tiesas sēdē izteikto apelātores argumentu, ka prasītājs nav ieinteresētā persona, jo nav pārtikas produktu ražotājs un neizmanto 30.klases preces saistībā ar savām preču zīmēm, Civillietu tiesas kolēģija atzīst par nepamatotu, jo brīdī, kad tika iesniegts prasības pieteikums, prasītājam bija Eiropas Savienības preču zīme, kura bija attiecināma uz 30.klases precēm, un par šo apstākli starp pusēm nav strīda. Secinot, ka šāds arguments nav izteikts atbildētājas apelācijas sūdzībā, Civillietu tiesas kolēģija norāda, ka Civilprocesa likuma 430.panta trešā daļa noteic, ka fakti, kas konstatēti pirmās instances tiesā, apelācijas instances tiesā nav jāpārbauda, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

[8.4] Atbildētājas pilnvarotās pārstāves paskaidrojumos izteiktais viedoklis, ka prasība būtu noraidāma arī tālab, ka prasītājas un atbildētājs preču zīmes vizuāli ir atšķirīgas dēļ figurālā elementa, kas ir apstrīdētajā preču zīmē; ka preces tiek izplatītas dažādos tirdzniecības kanālos un nepastāv nekāda sajaukšanas iespēja, nav attiecināmi uz izskatāmo strīdu, jo šajā lietā strīds ir par preču zīmes neizmantošanu, nevis sajaukšanu vai nepareizu izmantošanu.

Civillietu tiesas kolēģija secina, ka izskatāmajā strīdā atbildētājas preču zīme ir reģistrēta attiecībā uz konkrētām autonomām un skaidri nodalāmām kategorijām, proti tā attiecas uz graudaugu produktiem, miltiem, miltu izstrādājumiem, makaronu izstrādājumiem, gataviem ēdieniem no makaroniem vai pamatā no tiem, lietošanai sagatavotiem graudaugu produktiem, bet atbildētāja ir pierādījusi zīmes lietošanu tikai attiecībā uz makaronu izstrādājumiem, savukārt apstāklis, ka atbildētāja ražo kukurūzu un miltus, nenozīmē, ka saistībā ar šīm ražotām precēm tā izmantos savu preču zīmi.

[8.5] Civillietu tiesas kolēģija izskaidro lietas dalībniekiem, ka teorētiski pieļaujot, ka tiktu atzīts, ka izmantojot preču zīmi Nr.M 42 395 saistībā ar "makaronu izstrādājumiem", atbildētājas zīme tiek izmantota arī saistībā ar citām preču sarakstā ietvertajām plašākas kategorijas precēm (t.i. graudaugu produkti, miltu izstrādājumi, lietošanai sagatavoti graudaugu produkti) vai autonomas apakškategorijas precēm (t.i. milti, gatavi ēdieni no makaroniem vai pamatā no trim), rastos situācija, kurā atbildētājas zīmei pretēji Latvijas Republikas likuma "Par preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm"

23.panta trešajai daļai; ES Regulas 40/94 devītajam apsvērumam un ES judikatūrai, kas paredz, ka nedrīkst pieļaut, ka uz daļēji izmantotu preču zīmi attiektos paplašināta aizsardzība, tiktu piešķirta nepamatoti plaša un tiesiski nepieļaujama aizsardzība.

Tādējādi Civillietu tiesas kolēģija analogi pirmās instances tiesai atzīst, ka prasība apmierināma, bet apelācijas sūdzība noraidāma, un tādējādi ar prasības celšanas dienu - 2012.gada 28.novembri atceļama preču zīmes "PASTA ZARA" (reģ.Nr.M 42 395) reģistrācija attiecībā uz 30.klases precēm: „graudaugu produkti; milti un miltu izstrādājumi; gatavi ēdieni no makaroniem vai pamatā no tiem; lietošanai sagatavoti graudaugu produkti".

[9] Lemjot par tiesas izdevumu piedziņu Civillietu tiesas kolēģija norāda, ka saskaņā ar *Euro* ieviešanas kārtības likumu Latvijas Republikas nacionālā valūta no 2014.gada 1.janvāra ir *euro*. Atbilstoši *Euro* ieviešanas kārtības likuma 4.panta otrā daļa noteic, ka, sākot ar *euro* ieviešanas dienu, latos izteiktu iesākto, bet nepabeigto (neizpildīto) tiesisko instrumentu kopsummu konvertē *euro*, ievērojot Padomes noteikto maiņas kursu un šā likuma 6.pantā noteiktos noapaļošanas principus. Nepabeigtā (neizpildītā) tiesiskā instrumenta kopsumma veidojas no konvertētajām sastāvdaļām. Nepabeigtā (neizpildītā) tiesiskā instrumenta kopsumma nepārsniedz sākotnējo tiesiskā instrumenta kopsummu latos, kura konvertēta *euro*, ievērojot Padomes noteikto maiņas kursu un šā likuma 6.pantā noteiktos noapaļošanas principus. Tādējādi ievērojot minētās procesuālās normas prasības kopsakarā ar tiesību normām, kas reglamentē *euro* ieviešanas kārtību, tiesa atzīst, ka no atbildētāja piedzenamās summas izsakāmas *euro*.

Civillikuma 1833.pantā noteikts, ka visi maksājumi izdarāmi *euro* un tādējādi arī tiesāšanās izdevumi pārrēķināmi *euro*.

Tādējādi, atbilstoši Civilprocesa likuma 41.panta pirmajai daļai, no atbildētājas par labu prasītājai piedzenami tās samaksātā valsts nodeva proporcionāli tiesas apmierinātā prasījuma apmēram, konkrēti, 42,69 *euro* (30,00 Ls), kā arī ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4,70 *euro* (3,30 Ls).

Lietā konstatējams, ka iztiesāšanas laikā divu instanču tiesās radušies ar tiesas paziņojumu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu saistītie izdevumi 17,68 *euro (*4,70 *euro* + 12,98 *euro)* apmērā. Ņemot vērā, ka prasītāja, ceļot prasību bija samaksājusi ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 *euro* (3,30 Ls) un atbildētāja iesniedzot apelācijas sūdzību samaksājusi ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 *euro* (3,30 Ls), tad nesamaksātie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 8,28 *euro* (17,68 *euro* – 9,40 *euro*) saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta noteikumiem piedzenami no atbildētājas par labu valstij.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 204.[1] panta noteikumiem, nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei daļā par tiesas izdevumu piedziņu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 97., 193., 204.[1], 430 - 434.pantiem Civillietu tiesas kolēģija

nosprieda:

apmierināt Spānijā reģistrētās sabiedrības INDUSTRIAL DE DISENO TEXTIL,S.A (INDITEX,S.A) **prasību** pret Luksemburgā reģistrēto sabiedrību FFAUF S.A par Latvijas Republikā reģistrētās preču zīmes reģistrācijas atcelšanu un atcelt ar 2012.gada 28.novembri preču zīmes "PASTA ZARA" (reģ.Nr.M 42 395) reģistrāciju attiecībā uz 30.klases precēm: "graudaugu produkti; milti un miltu izstrādājumi; gatavi ēdieni no makaroniem vai pamatā no tiem; lietošanai sagatavoti graudaugu produkti".

Piedzīt no Luksemburgā reģistrētās sabiedrības FFAUF S.A. par labu Spānijā reģistrētajai sabiedrībai INDUSTRIAL DE DISENO TEXTIL, S.A (INDITEX,S.A) tiesas izdevumus – valsts nodevu 42,69 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 *euro*, kopā 47,39 *euro* (četrdesmit septiņi *euro*, 39 centi).

Piedzīt no Luksemburgā reģistrētās sabiedrības FFAUF S.A., Latvijas valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 8,28 *euro* (astoņi *euro,* 28 centi).

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi iemaksājami – Saņēmējs: Tiesu administrācija, NMR 90001672316, ar PVN apliekamās personas reģistrācijas numurs LV90001672316, Saņēmēja iestāde: Valsts kase, BIC kods TRELLV22, konta numurs LV51TREL2190458019000. Maksājuma mērķī jānorāda ieņēmumu ekonomiskās klasifikācijas kods – 21499 un civillietu identificējoša informācija.

Noteikt sprieduma labprātīgas izpildes termiņu daļā par tiesas izdevumu samaksu desmit dienas no sprieduma stāšanās likumīgā spēkā.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Senāta Civillietu departamentā 30 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību par to Rīgas apgabaltiesā.

Spriedums pieejams Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas kancelejā no 2020.gada 6.janvāra.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja	M. Bebriša
Tiesnese	I. Ozola
Tiesnese	I.Stuberovska